wõidetud suurtükkidest suur 6,000 leisikane keisri-kell, aga kaks korda läks see töö nurja ja tuletab meile kõigile Shilleri kella laulu sees ettetulewat maanitsust wirkusele meele. Jah, head ja ilusad on need kellade hääled, aga mis on need kõik selle hääle wastu, kus ükskord hüitakse: „Kõik surnud tõuske üles!" See kaeab weel kõwemine, ja mõeuwamalt, kui kõne Siinai mäe pealt. Seepärast siis jälle ja õigusega: kui suur oled Sina, oh Jumal ja kui tillukene olen mina!

Peeterburi linnas olew botaanika aed ja Eremetashe on waidlemata ka nende maailma imede hulka lugeda; seal wõib inimene tõeste imestelemise wäärilisi asju näha.

Jah, küla Jutsike wõtab weega triiki täidetud kapa kõrwast kinni, keerutab seda nii wiledaste ringi et ei wee tiba sealt seest wälja ei kuku. Lahutuse kunsti nurija paneb weega täidetud klaasi ratta sissepoole sõrwa peale ja aeab ratast nii ümber, et ei klaas ega wesi sealt ei warene, ja rumal inimene mõtleb: see on silmamoondamine. — Kui palju enam piaksime Sind, kallis taewane Jumal, Sa taewa ja maa Looja! imestelema, tänama ja kiitma.

H. Kiwi.

Eesti-maa rahwa Kalender 1891, lk. 34